

Mikko Rankin kolmas maalaus Mannerheimristinritari Einar Schadewitzin uroteosta talvisodassa on valmistunut, ja luovutettu Einarin pojalle Aki Schadewitzille 22.4.2020.

Neljä Mikko Rankin öljyvärimaalausta Mannerheimristinritari Einar Schadewitzistä ja Summan Munasuon taistelusta 12.2.1940.

Einar Schadewitzin muotokuva / 2006
omistaja Raimo Strömberg, Hamina

"Inferno Summan Munasuolla 12.2.1940"/
Versiot 1-3

Versio 1 / 2014. Omistaa Patu Patanen, Hamina

Versio 2 / 2019. Omistaa Ville Kaarnakari, Helsinki

Versio 3 / 2020. Omistaa Aki Schadewitz, Helsinki

Alla maalausten kuvat

"Inferno Summan Munasuolla 12.2.1940" - Versio 1 / 2014

"Inferno Summan Munasuolla 12.2.1940" - Versio 2 / 2019

"Inferno Summan Munasuolla 12.2.1940" - Versio 3 / 2020

”Inferno Summan Munasuolla” -maalaussarja esittää tapahtumaa Suomen talvisodasta, Summan Munasuon taistelusta, josta on syntynyt eräs erikoinen legenda. Mannerheiminristinritari EinarSchadewitzin huudosta ” avvoo iivana, tiällä kuolema kolokuttaa”, tuli legendaarinen lentävä lause,

Summan Munasuon taistelussa helmikuussa 1940 Schadewitz hyppäsi vihollisen panssarivaunun tornin päälle yrittäen avata puukollaan torniluukkua. Luukku ei auennut, joten hän koputti luukkua käsikranaatilla saadakseen vihollisen avaamaan sen. Vihollinen raottikin luukkua jolloin Schadewitz heitti viritetyn käsikranaatin vaunun sisään. Tilanteen jälkeen Schadewitzilta kysyttiin mitä hän oli vaunun päällä huutanut. Schadewitz ei muistanut itsekään huutoaan, mutta sanoi kuitenkin kysyjälle: "Ymmärsihän se savoa. Huusin sille, että avvoo iivana, tiällä kuolema kolokuttaa".

Einar Schadewitz oli suomalainen sotilas ja Mannerheim-ristin ritari numero 110. Jalkaväkirykmentti 7:ssä joukkueen varajohtajana toiminut Schadewitz nimitettiin ritariksi 10. helmikuuta 1943. Nimityshetkellä hän oli sotilasarvoltaan ylikersantti. Schadewitz suoritti asevelvollisuuden Jääkäripataljoona 3:ssa Mikkelissä.

Hän taisteli talvisodassa JP 3:n riveissä Karjalankannaksella. Jatkosotaan Schadewitz lähti kersanttina palvelleen Jalkaväkirykmentti 7:n kolmannen pataljoonan (III/JR 7) jääkärijoukkueen varajohtajana. Sodan aikana hän toimi myös mainitun joukkueen johtajana osoittaen ritarinimityksen perusteluissa mainittua rohkeutta, päättäväisyyttä ja peräänantamatonta taistelutahtoa.

Sotien jälkeen Schadewitz toimi puolustusvoimien palveluksessa vuoteen 1967 asti, jolloin hän erosi vakinaisesta palveluksesta. Hän palveli koulutusaliupseerina Jalkaväkirykmentti 9:ssä 1946–1952, Jääkäripataljoona 3:ssa 1952–1957 ja Kymen Jääkäripataljoonassa 1957–1966 sekä komppanianvääpelinä Kymen Jääkäripataljoonassa 1966–1967